

Nr 216

Av herr **Bengtson m. fl.**, om införande av visst slag av sparkonton hos bank.

Ur samhällsekonomiska synpunkter är det i dagens ekonomiska läge i hög grad angeläget att konsumtionen begränsas och sparandet ökas. Åtgärder, som bidrar till en minskning av efterfrågeöverskottet och som stimulerar till ökat sparande på frivillig grund, bör därför vidtagas. Ett led i detta syfte vore att för de skattskyldiga införa sparkonton, konstruerade i huvudsak enligt följande.

Envar fysisk skattskyldig, som av sin inkomst på särskilt hos bank upp- lagt sparkonto insätter för varje kalenderår förslagsvis högst 1 000 à 2 000 kronor eller eventuellt viss del av årsinkomsten, skall vara befriad från att i sin självdeklaration för det år, varunder insättningen skett, upptaga beloppet till inkomstbeskattning. Viss minimitid, under vilken ifrågavarande sparbelopp skall vara spärrat, synes böra fastställas, från vilket dock vissa undantag kan medges exempelvis då kontoinnehavare ingår äktenskap. Beskattning av de belopp, som sålunda insättes på sparkontot, skall äga rum först när och i den mån uttag göres från kontot. Såsom villkor för att skattebefrielse skall medges insättningsåret bör gälla, att spararen under sparåret ökat sitt sammanlagda banktillgodohavande och sin förmögenhet med minst sparbeloppet.

Ett dylikt sparande torde ha effekt långt utöver den tid sparbeloppen eventuellt är spärrade å bankkonto. Av erfarenhet från tidigare liknande åtgärder synes man nämligen kunna räkna med att mången, som sparar på detta sätt, icke genom uttag från kontot kommer att höja sin till beskattning uppgiftspliktiga inkomst, förrän ett uttag blir nödvändigt eller lämpligt.

Ett sådant sparande synes böra ligga väl till för ungdom. Många pojkar och flickor har ofta arbetsanställningar med relativt goda inkomster. Åtskilliga av dessa ungdomar önskar, sedan de varit ute i förvärvsarbete ett antal år, skaffa sig ytterligare utbildning. Dylik vidareutbildning — särskilt gäller detta i fråga om teoretisk sådan — kan lämpligen finansieras genom uttag från sparkontot. Ifrågavarande sparande torde även kunna vara lämpligt för unga människor, som siktar på att skaffa sig egna hem eller bostad.

I många fall torde spararen icke göra uttag förrän i samband med sjukdomsfall eller uppnådd pensionsålder eller dylikt, i vilka fall sparandet blir av speciell betydelse.

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att närmare utredning angående ifrågavarande sparform måtte föreläggas riksdagen.

Stockholm den 25 januari 1957

Torsten Bengtson

Nils Theodor Larsson

Theodor Johansson

Nr 217

Av herr **Sveningsson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:t proposition angående ersättning åt ledamot av allmänt kyrkomöte.

(Lika lydande med motion nr 260 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1957

Ragnar Sveningsson

N. Yngve Nilsson
i Trobro

Carl Eskilsson